

De Grote Levensvragen op tournee

Geluk is: een banaan kunnen delen

Edel Maex, Michael van Peel en Jeroen Olyslaegers buigen zich over 'grote levensvragen' in de Leuvense Stadsschouwburg. © Bourmediene Belbachtir

Friedl Lesage trekt met De Grote Levensvragen langs Vlaamse theaterszalen. In Leuven bleek dat er zeker nog mensen zijn die eens een avondje willen doordenken over zingving.

VAN ONZE REDACTRICE

VEERLE BEEL

LEUVEN | Er stond een bleichtoel op het podium, een duo speelde luitmuziek, en tegen de achtergrond zagen we de kosmos: een beeld dat ons met de niftigheid van ons wereldse bestaan confronteerde. Een klein bolletje op de foto was de aarde. 'De eerste zelfde van ons allemaal', zei Michael Van Peel. De humorist was een van de zes mensen op het podium die hun meningen naast elkaar legden over God, engagement, geluk en gezondheid, angst en hoop. Er gebeurde niets meer dan dat radiomakster en moderator Friedl Lesage thema's aangaf en meningen liet passeren.

Het kindt onderwets, maar het was eerlijker dan we vandaag gewoon zijn. De opiniemakers lieten zich kennen als mensen van vlees en bloed. Dat maakte de ervaring op zijn minst levendig en oprecht.

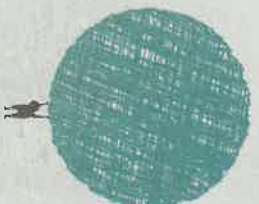
Het mooiste moment zat in een interventie van de Brusselse liberale politica Assita Kanko. Toen ze vertelde hoe gelukkig ze was geweest in haar jeugd een banaan te kunnen delen met vijf anderen, en hoe ze nu thuis bananen te over

heeft die ze niet eens lust, stonden daar ineens in een begrijpelijke metafoor alle botsende vragen van onze samenleving tegenover elkaar. Zeker toen Kanko erbij zei dat ze als kind niet eens besette dat ze in armoede leefde.

Een theater spreekt directe taal. Je krijgt close-ups noch verhalen, en dus telden vooral de Olyslaegers uitpakte met de oneliner dat 'geluk een uitvinding is van de middenklasse om zich ook eens slecht te kunnen voelen', zagen we geen pedante baardmens gloriëren in zijn eigen slimmigheid, maar hoorden we een zokkende man die het even daarvoor al gehad had over zijn meditatieve techniek om woorden te visualiseren. Edel Maex bleek een onthechte filosoof, tot hij over zijn vroeg gestorven vader vertelde.

Voor de doodstraf

Ook het publiek deed mee. Bij vragen van de radiomakster mochten we onze hand opsteken: wie is kinderloos? Wie werkloos? Wie heeft al een broer of zus verloren? Wie is eenzaam? Vragen die aanleunden bij de enquête *De Grote Levensvragen*, waarbij 1.000 Vlamingen werden bevraagd. Zo te zien zat in Leuven een overwegend gepriviligeerd publiek. Dit waren niet de echt angstige mensen die bang zijn om de straat op te gaan en voor de doodstraf zouden stemmen. Dit

waren niet de meest kwetsbaren. Het was soms te voelen dat het panel er moette mee had. Olyslaegers zat een vol uur afwerend met zijn armen gekruist voor zich. De West-Vlaamse rapper Brihang, aarbare millennial, liet soms een beetje dwarsliggend voelen dat sommige vragen aan zijn generatie niet besteed waren. Wat hij hoopte dat hij straks op zijn sterfbed zal zeggen? 'Straks? Lieve help! Ik ben pas afgestudeerd.'

Het wonderlijke was dat alles geleidelijk aan ondoorde. Je voelde dat deze mensen, die elkaar wellicht voordien niet kenden, geleidelijk aan de taal van de samenspraak herontdekten.

We hebben ontroerende en opbeurende gedachten kunnen opslaan. 'Je zorgen maken is de verkeerde kant van fantaseren', zei Olyslaegers, die iedereen impakte met zijn ontwapenende reflectie dat zijn puberteit tot zijn derfste liep. Edel Maex plagleende Sartre toen hij vond dat we als mens veroordeeld zijn tot vertrouwen'. Assita Kanko pareende elke cynische opflakkering met haar credo dat ze geëngageerd moet zijn, en hoe belangrijk het is om mensen geld te zeggen dat ze goed bezig zijn. 'Samen in real time': als dat geen groot antwoord is.

'Geluk is een uitvinding van de middenklasse om zich ook eens slecht te kunnen voelen'

JEROEN OLYSLAEGERS
Schriftver

Nog 18 avonden, met een steeds wisselend panel, op diverse plaatsen in Vlaanderen.
www.degrotelevensvragen.be